

What will I write 5

What will I write?

I am thinking sitting in the balcony,
I'm thinking of writing about this strange morning -
It's lazy, soothing everywhere,
A dash of happiness all around
So many colorful dragonflies flying around-
Birds are chirping in their languages.

Or will I write about the old lady,
Who came near my house last afternoon?
Some fishes on a van rickshaw-
Rohu, Pomfret, Sardines, Asian seabass,
She's shouting from down there,
"Sir, you need some fish?
None of my fishes got sold
I've been walking since four hours "
The old lady and her son -
There's no mask on their face,
No rice in their stomach, nor any mark of ink:
Who'll teach them about masks?
The old woman started crying loudly,
"Sir where are you all
Nobody bought my fish
The kids at home are crying in hunger!"
What will I write?

I came running in the balcony
The fishes are in bad condition I think.
"Aunt, how much a kilo?"
"You give whatever you think is fit!"
"What do you mean?"
Anyway I bought two kinds of fish half-heartedly;
She doesn't understand any calculation.
The old woman says, "You calculate and pay Sir!"

What will I write?

I asked the son of the old woman-
“You don’t know the price, you don’t know calculation,
How will you understand if you made a profit or a loss?”
“Sir my mother used to work at people’s house,
I used to pull a van rickshaw.
For two months, there’s no work due to Corona
So if we earn anything by selling fish, our stomachs will be saved”.
The old woman has started to cut the fish on the road.
“Aunt, you don’t have to cut them, we’ll do it”
Sir, you’ve looked on to us,
And I Won't do this much? What are you saying?"
Tell me, what will I write?

White morning, cranes flying away in the far-away blue,
I wish to write a lot about the nature
Or shall I write-
This survival without education and food
The intense crying of the old mothers?
The whole day I keep thinking,
What will I write?

କି ନିକ୍ଷର ଆସି? (5)

କି ନିକ୍ଷର ଆସି ଶେଷି ମୃଗାମୟ ସମ୍ପଦ
 ନିକ୍ଷର ଶେଷି ଏହି ଅନୁକୂଳ ମନୋନା ନିକ୍ଷେପ
 ଭଲମାନ ସ୍ଥିତିର ଚାରିଦିନ
 ଚାରିଦିନେ ବିକଳିତ ଭାବନା
 କରୁ ରୁପ ସଂସ୍କାର - ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତା ସଂସ୍କାର
 କରୁ ବାସିନୀ ନୀଳ ଭାବନା କରୁ ସମାପନ)
 ନୀଳ ନିକ୍ଷର

କାଳ ହରଣେ - ଅଧିକ ନିକ୍ଷେପ ଭାବନା
 ବିକଳିତ ଆବେଶମାନେ ନିକ୍ଷେପ ?
 ଏକତା ଭାବନାମାନେ ମଜାଳେ ନିକ୍ଷେପ ଆସି
 ହୁଏ, ସଂସ୍କାର, ସଂସ୍କାର ଆଦି ଚୋରାଭାବନା ।
 ଅଧିକ ନିକ୍ଷେପ ନିକ୍ଷେପେ ଚୋରାଭାବନା
 ଏହି ସମ୍ପଦ ଆସି ନିକ୍ଷେପ ?

20

ଏକଟା ଶାନ୍ତ ମିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ
ଗଠ ଘଣ୍ଟା ବୃତ୍ତ ଶାନ୍ତି ।

ସୃଷ୍ଟିର ଗଠ ଗଠ ହେଲେ

ସୃଷ୍ଟିର ଆତ୍ମ ସତ୍ତ୍ୱ ଶାନ୍ତି ମେଧା ନେଇ
ସେଇ ଗଠ ନେଇ ସୃଷ୍ଟିର ଶାନ୍ତି ନେଇ

ଆତ୍ମ ଶାନ୍ତି କେ ସୃଷ୍ଟିର ?

ସୃଷ୍ଟିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି କରଣେ ।

ଏ ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି

ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି କେ ନେଇ ନି

ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ।

କି ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ?

ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି

ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ ସମସ୍ତ ଜୀବ ଉପାଦାନ

“ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ ସୃଷ୍ଟି ନା, ଆରମ୍ଭ କାଳରେ ନା ”

ସମସ୍ତ — “ କିଛି ଜଗତର ମୂଳ ଉତ୍ପତ୍ତି

କାଳରେ ମିଳି ନା? କି କିଛି? ”

ସମସ୍ତ, କି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ — କିଛି?

ଆମେ ସମସ୍ତ, ଆମେ ସବୁ କିଛି ସମସ୍ତ

କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ — କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ —

କିଛି କିଛି, କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି

କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି

କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି

क्या लिखूं मैं?(5)

बरामदे में बैठकर सोच रहा हूँ,

क्या लिखूं मैं?

सोच रहा हूँ इस अजीब सुबह को लेकर लिखूं,

चारों तरफ आलस्य और सौम्यता,

कितने रंग-बिरंगे टिड्डे उड़ रहे हैं,

कितने पंछी न जाने किन किन भाषाओं में बात कर रहे हैं,

या लिखूं,

उस बुढ़िया मछलीवाली को लेकर,

जो कल दोपहर को घर के नीचे आयी थी?

एक वैनरिक्शे में कुछ मछलियां जैसे

रोहू, पॉम्फ्रेट, मोयरा और पोयभोला, सजाकर,

घर के नीचे खड़ी चिल्लाकर पुकार रही थी,

बाबूसाहब, मछली लेंगे ?

चार घंटो से चल रही हूँ,

मेरी एक भी मछली नहीं बिकी ।

बूढ़ी माई और उनके बेटे,

चेहरे पर मास्क नहीं,

पेट में भोजन नहीं,

कौन सिखाएगा उन्हें की मास्क पहनना है ?

बूढ़ी माई चिल्लाकर रोने लगी,

ओ बाबूलोग ! कोई तो घर से निकलो,

किसी ने मेरी मछली नहीं ली ।

घर के बच्चें भूख से रो रहे हैं !

क्या लिखूं मैं?

दौड़कर बरामदे में आया,

मछलियों की हालत बहुत खराब सूझी मुझे,

"मौसी, एक किलो कितने का है?

कुछ भी हो, सोच समझकर दे दो न बेटा।

मतलब?

खैर, मन न होकर भी दो किस्म की मछलियाँ ली।

बुढ़िया कीमत का हिसाब कुछ भी नहीं समझती,

वह बोली, तुम हिसाब कर दो न बेटा

क्या लिखूँ मैं ?

बूढ़ीमाई के बेटे से पूछा,

कीमत नहीं बोल सकते, हिसाब करना नहीं आता?

कैसे समझोगे लाभ हुआ या नुकसान?

बाबू, माँ लोगों के घर काम करती थी,

मैं वैनरिक्शा चलाता था,

कोरोना के कारण,

दो महीने से काम धंधे बंद हैं।

इसलिए अगर मछली बिके,

तो कुछ आमदनी होगी,

हमारे पेट भी बचेंगे।

बूढ़ीमाई सड़क पे मछली काटने बैठ गयी,

बूढ़ी माई, मछली काटने की जरूरत नहीं, हमलोग काट लेंगे।

बोली - तुमने मुझपर दया की,

नहीं काटके दूँ, यह क्या कहते हो

कहिए, क्या लिखूँ मैं ?

सफ़ेद सुबह,

सफ़ेद बगुला उड़ जाता है,

दूर नीलिमा में,

प्रकृति को लेकर बहुत कुछ लिखने की इच्छा है,

या लिखूँ,

इस निरक्षरता, अशिक्षा, भूखमरी को लेकर बची,

हड्डियों को निकाली हुई बूढ़ी माओं की व्यथा-कथा,

क्या लिखूँ मैं सोचता हूँ सारा दिन।